

aji rase bādara niśi
preme bhāsala saba vñ ndavāna-vāsī

śyāma-ghana barikhaye prema-sudhā-dhāra
kore rañ giñ ī rādhā bijurī-sañ cāra

preme pichala patha gamana bhela baṁ ka
mṁ gamada-candana-kuṁ kume bhela paṁ ka

dig vidig nāhi premera pāthāra
dubila narottama nā jāne saṁ tara

Visi Vrindavanos gyventojai šią naktį skendėjo dieviškų meilės jausmų liūtyje.

Šri Krišna lieja kondensuotą meilės nektarą, o Šri Radhikos žaidimai prišaukė žaibus.

Keliai tapo slidūs nuo Jų ekstatinės meilės, kai Jie vaikščiojo niekad nematytais būdais.
Vrindavanos žemė susimaišė su raudonu moliu, sandalmedžio pasta ir muskusu ir patapo klampi.

Meilės vandenynas išsiliejo į visas puses ir Narottama dasa paskendo šiame vandenyne,
nemokėdamas plaukti.